Siyah Zeytin

— *ylmztzgl* · 16 Haziran 2020

Siyah Zeytin

Soframdaki siyah zeytin gibiydi, kalbimdeki yerin.

Dipsiz bir kuyu kadar derin!

Kuytu bir yatak kadar serin!

Çocukluğum kadar saf, gençliğim kadar uzak!

Kalbime saplanmış kemik saplı bir bıçak!

Her istasyonda bir hayat, her köyde bir bucak!

Dünyaya gelmek, başlı başına tuzak!

Çok yaban gezdim ben.

Çok yoruldum.

Hiç bilmediğim yerlerde hiç girmediğim evlerde uyudum.

Hiç tanımadığım yataklarda uyandım.

Hiç anlamadığım dillerde şarkılar dinledim.

Hiç tanımadığım kadınlarla dans ettim.

Sabahını bilmediğim gecelerde
Kafayı çektim.

Hiç bilmediğim dostlarım oldu benim.

Hepsine şerefe dedim!

Geri vitesim olmadı hiç benim ! Gittiğime dönmedim geri.

Dokuz köyden geçtim ben! Bulamadım bir mezar yeri! Vasiyetin ne diye sorulursa, vaziyetimi bilmiyenler tarafından. Olmazda bir ihtimal , doğduğum yerde ölürsem.

Dikine kazsınlar mezarımı.

Hani dik duran dikdörtgen gibi. Babamla dedemin ara yerine. Mezar taşı falanda istemez! Başım dışarda kalsın.

İsteyen görsün alnımın ak olduğunu.

isteyen tükürsün yüzüme!